

Sakthi Arulanadham (translated by Thila Varghese)

Thirumanimutharu River – Salem's Sorrow

Rivers are the witnesses
to the folly of humankind
that turns blessings
into curses.

Civilization was born
on riverbeds;
yet in the course
of continuing (un)civilization,
rivers now lie
on their deathbeds.

Thirumanimutharu River —
clear, crystalline water,
splashed pearls and precious gems —
all of these are now tales of the past.

Today,
like a dark python
that has swallowed its prey,
it slowly crawls along,
burdened with sewage and waste.

“There is punishment for killing a dog;
but for the one who kills a river?”

Murmuring these lines of Tamilnadan,
Thirumanimutharu
keeps flowing in filth,
carrying the entirety
of the city's waste along with it.

Note to poem: Salem in this poem refers to the city of Salem in the South Indian state of Tamil Nadu, a prosperous industrial city surrounded by hills. The poem reflects the ecological condition of the River Thirumanimutharu, which flows through the city.

திருமணிமுத்தாறு - சேலத்தின் துயரம்

சக்தி அருளானந்தம்

வரங்களை
சாபங்களாக்கிக் கொள்ளும்
மனிதனின் மடமைக்கு
சாட்சிகள்...நதிகள்

நாகரீகம் தோன்றியது
நதிப்படுகைகளில்
தொடர்ந்த (அ) நாகரீகத்தினால்
நதிகள் மரணப் படுக்கைகளில்

திருமணிமுத்தாறு
தெளிந்த நீர்
தெறித்தன முத்துக்களும் மணிகளும்
இவையெல்லாம் பழங்கதை
இப்போது
இரையெடுத்த கரியமலைப்பாம்பாய்
மெல்ல ஊர்ந்து செல்கிறது
கழிவுநீர் சுமந்து

"நாயைக்கொன்றால் தண்டனையுண்டு
நதியைக் கொன்றவனுக்கு"
தமிழ்நாடனின் வரிகளை முணுமுணுத்தபடி
அழுக்காகவே ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது
மாநகரத்தின் மொத்தக் கழிவுகளுடன்
திருமணிமுத்தாறு.